

— По-добре да бъдете просяци, но главитѣ да ви стоятъ на рамената — отговори жестоко Хансъ. — Какво да правя като имамъ щастлива звезда и ви открихъ кои сте. Не, не ще се откажа отъ тоя рѣдъкъ случай да забогатѣя.

Луиза скочи и се впусна къмъ вратата, но тя бѣше заключена.

— Отключете, не искамъ нито мигъ да стоя повече тукъ! При такъвъ долень измамникъ.

Но бащата спрѣ дъщеря си.

— Луиза, ние сме въ рѣцетѣ му. Недей вика. Не мога да понеса ти да умрешъ. Ще му дамъ всичко, което имаме, само ти да бждешъ спасена.

— Татко, мили татко, какво ни сполетѣ — заплака тя въ рѣцетѣ на баща си.

Още сжщата вечеръ бащата на Луиза предаде всичкитѣ си пари и скжпоценности на измамника Хансъ, който използуваше чуждото нещастие за да забогатѣе. На тѣхъ той имъ остави само толкова, колкото да могатъ да живѣятъ най-бедно.

Все пакъ тѣ се мислѣха спасени, а незнаеха какво си мислѣше той.

— Всичко, което имаха, взехъ. Сега като ги предамъ, ще получа награда и отъ властитѣ. Всичко се нарежда отлично!

(Следва глава 9)

ГОСТИ

По случай имения день на Н. В. Царицата

Бѣше вториятъ день на Коледа. Леденъ вѣтъръ биеше покривитѣ на сиропиталище „Родина“, вдигаше снѣга, свирѣше въ коминитѣ. Децата се бѣха събрали на купчинки по стаятъ, приказваха и си играеха.

До прозореца въ голѣмата стая седѣха две момиченца и гледаха къмъ улицата.

— Како Милке, кжде отиватъ тия хора, че толкова бързатъ? — попита по-малкото момиченце.

— Бързатъ, че имъ е студено, Русанке. Отиватъ на гости.

— На гости ли? Ами ние защо не отидемъ на гости?

— Че кжде да отидемъ, като си нѣмаме никого? Нали сме сирачета, нито ходимъ, нито ни дохождатъ, Русанке.

Милка помилва кждравата главица на Русанка и се загледа навънъ.

Късно следъ обѣдъ въ голѣмата стая дотича запѣхтѣно едно живо, русо момче:

— Идатъ, идааатъ! Идатъ, хей!

— Кой, кой иде бе, Генко? — струпаха се децата край него.

— Гости ни идатъ, гости! Царицата! Че и малката Княгиня, и тя е съ нея. Видѣхъ ги като влѣзоха ей сега!

Още не изрекълъ Генко тия думи, на вратата се появи надзирателката леля Пена, заедно съ една стройна млада жена и едно седемъ-осемъ годишно девойче. Бѣха Царица Йоанна и малката Княгиня Мария Луиза.

— Добъръ ви день, мили деца! Честито ви Рождество Христово! Я елате да видите, какво съмъ ви донесла! — каза Царицата.

Децата я заградиха и забръмчаха като пчели край нея. Тя и малката Княгиня започнаха да раздаватъ сладкиши, бомбони, шоколадъ и разни играчки. Всички деца благодарѣха и се радваха. Най-много се радваше малката Русанка.

— Русанке, Русанке! Я да видя, какво ти даде Царицата? — дръпна я за ржката Милка. — На мене даде една голѣма книга!

— А пъкъ на мене куклааа! — отвърна засмѣна Русанка.

— Божичко, че хубава! — И какъ само си върти очитѣ! Гледай ти, гледай ти! — учуди се Милка. — Ха, видишъ ли? И на насъ дойдоха гости, и за насъ имало кой да си спомни, Русанке! . . .

Децата продължиха да разговарятъ весело съ Царицата и малката Княгиня. Цѣлото здание ехтѣше отъ смѣхчетѣ имъ. **Ас. Разцвѣтниковъ**

Триетажна желѣзобетонна сграда

построена отъ единъ човѣкъ

Въ японскитѣ градъ Тойонака единъ гражданинъ, следъ 14-годишенъ упоритъ трудъ, самъ, безъ ничия помощъ, е построилъ една кжща отъ желѣзобетонъ, която той, безъ каквото и да е преувеличение, може да нарече свое собствено дѣло.

Презъ 1923 г. едно страшно земетресение унищожило родния градъ на този мжжъ. Тогава той решилъ да си построи кжща, която да може да устои на напора на всички разрушителни стихии, на огъня, на бурята и земетръса. Но той нѣмалъ достатъчно пари за това, нито пъкъ можалъ да намѣри нѣкого, който да му отпусне необходимитѣ капитали. Затова гражданинътъ Хирано се видѣлъ принуденъ да започне работата съ собственитѣ си ржце; дори неговитѣ близки намѣрили неговата идея малко налудничавя и не си помръднали и малкия прѣстъ за да му помогнатъ.

Но само съ желание кжща не се строи. Хирано нѣмалъ и понятие отъ архитектура и отъ строително дѣло. Затова, когато пристѣпилъ къмъ изготвяне на планъ за кжщата си, видѣлъ се изправенъ предъ грамади едва ли не неопреодолими трудности. И не веднажъ му идвало да махне съ ржка и да изостави всичко. Но идеята за кжщата се била вмъкнала въ главата му и не го оставяла на мира. Най-сетне той си купилъ земя за строежъ въ града Тайонака и презъ 1927 год. турилъ основитѣ на кжщата си.

Следъ работното си време той прекаралъ всѣки день дълги часове въ упорита работа надъ постройката. Често пжти построеното презъ единъ день пропадало на другия. Но Хирано не се обезкуражилъ. 14 години подъ редъ той усърдно работилъ надъ своята кжща. Въ нея той встроилъ 16 тона желѣзо. Цѣлата му постройка излѣзла 25 хил. йени. И едва сега той пожелалъ плода отъ своя трудъ и се преселилъ въ своята триетажна кжща, която изцѣло е построена отъ собственитѣ му ржце. **И.**

Кой още не си е купилъ романа

Самолетъ безъ хора

приключенията на Жари и Морското Момиче

Пратете 5 лв. чисти пощенски марки, за да го получите.

Бързо развитие на рибитѣ

При растежа на „златнитѣ рибки“ въ водата нѣкои учени сж наблюдавали едно много интересно и странно явление. Златни рибки, въ вода, въ която преди не е имало никакви риби се развиватъ нормално. Обаче, ако се поставятъ златни рибки въ вода, у която е имало преди сжция видъ риби, то поставенитѣ нови златни рибки порастватъ много по-бързо. При едно пощателно изследване на водата, се е установило, че отъ люспитѣ на златнитѣ рибки се отдѣля едно слизесто вещество, което оказва голѣмо влияние въху бързото развитие на другитѣ златни рибки, поставени въ водата. Сжщо така изследователи сж забелязали, че при прибавяне на нѣкои химически вещества у водата, рибитѣ се развиватъ по-бързо. Това се отнася и за водораслитѣ. Тѣзи опити правени съ рибитѣ иматъ голѣмо практическо значение. Така, напримѣръ, въ разнитѣ развѣдни езера, басейни и аквариуми за риби, може да се ускори развитието на рибитѣ следъ като се прибавятъ нужднитѣ химически вещества, предписани отъ специалистъ.

Едно ново откритие

Службата „Здравеопазване на народа“ при Германския работнически фронтъ е раздала тѣзи дни на работницитѣ, настанени въ работническитѣ почивни лагери, витаминни препарати въ голѣми количества. Витаминния препаратъ е изработенъ отъ проф. Морель и се нарича „Витамултинъ“. Въ много малка форма той съдържа голѣмо количество отъ витаминитѣ Ц и В, както и други важни материи, които даватъ енергия и здраве на организма.

Масло отъ риби

Една фирма въ Бергенъ, Норвегия, отъ една година добива масло за ядене отъ риби. Следъ направенитѣ предварителни опити, фирмата ще добива годишно 4000 тона мазнини. Маслото за консерви, добивано отъ рибитѣ, не само може да замѣни маслиновото, но се предпочитало предъ него, понеже било по-приятно на вкусъ. Сжщо и маслото за ядене, добито отъ рибитѣ, се употребявало и отъ сладкаритѣ вмѣсто растителнитѣ масла. То се употребявало въ маргаринната индустрия, аптекарството, както и за приготвяне на косметечни масла.